

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego M. N.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 3 czerwca 2014 r. M. N. złożył protest wyborczy. Wnoszący protest zarzucił brak weryfikacji kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego pod kątem ich zdolności do czynności prawnych.

Państwowa Komisja Wyborcza pismem z 6 czerwca 2014 r. wyraziła opinię, że protest nie spełnia wymagań określonych w art. 241 § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) i w związku z tym podlega pozostawieniu bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny pismem z 11 czerwca 2014 r. wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 336 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241 do 246 tej ustawy. Art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W niniejszej sprawie podniesione przez wnoszącego protest zarzuty nie mieszczą się we wskazanym zakresie przedmiotowym protestu wyborczego. Zarzuty protestu nie dotyczą ani dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, ani naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Są to ogólne zarzuty dotyczące braku weryfikacji kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego pod kątem ich zdolności do czynności prawnych, zwłaszcza weryfikacji i ewidencji osób ubezwłasnowolnionych. Skarżący nie zarzuca naruszenia przepisów prawa wyborczego lub dopuszczenia się przestępstwa w konkretnych wypadkach.

Ponadto podnoszona przez wnoszącego protest kwestia jest w pełni uregulowana. Zgodnie z art. 10 § 2 pkt 3 Kodeksu wyborczego, nie ma prawa wybierania osoba ubezwłasnowolniona prawomocnym orzeczeniem sądu. Z kolei § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 sierpnia 2011 r. w sprawie zawiadamiania gmin o osobach pozbawionych prawa wybierania (Dz. U. z 2011 r. Nr 184, poz. 1091), stanowi że sądy pierwszej instancji, które wydały

orzeczenie, przekazują urzędom właściwych gmin zawiadomienia o osobach, które prawomocnym orzeczeniem sądu zostały (...) ubezwłasnowolnione”. Należy dodać, że analogiczny protest tego samego skarżącego, przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, rozpoznawał już Sąd Najwyższy postanowieniem z 27 października 2011 r. (III SW 88/11). Argumentację tam zawartą Sąd Najwyższy w obecnym składzie w pełni podtrzymuje.

Z tych względów na podstawie na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego orzeczono jak w sentencji.